

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmika nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vsa leta 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od petorastopne peti-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Kranjske deželne finance in učiteljske plače.

IV.

Nepokriti letni primanjkljaj v deželnem gospodarstvu znaša torej sedaj 350.000 K. Za bodočnost pa se nam kaže deželno gospodarstvo v še neugodnejši luči, ako uvažujemo dolgov, ki jih je morala dežela napraviti vsled tega, ker deželni zbor v pokritje omenjenega primanjkljaja iz zadnjih desetih let ni zvišal doklad. Te dolgov bo seveda v gotovi dobi plačati, dotlej pa teko od njih obresti.

Ni nam natančno znano, koliko znašajo ti posebni dolgovi, kajti zadnji računi še niso objavljeni, ali skoro gotovo bodo znašali nad milijon kron. Kako naj tudi bo drugače, ko ima dežela od leta 1894. redno vsako leto primanjkljaje, ki se niso mogli pokriti drugače, kot s posojili. V tem oziru je storila deželno-zborna večina veliko napako, to napako namreč, da ni zvišala naklad. Zlasti klerikalci so vedno in vedno moledevali, naj se dovolijo ti in oni prispevki, te in one podpore, a niso prav nič vprašali, kje naj dežela dobi denar, samo kadar se je reklo, da se morajo zvišati doklade, so ugovarjali in prosili toliko časa, da je večina odnehala. Klerikalci so se bali svojih volilcev, večina pa je bila preveč obzirna.

Da so v zadnjem desetletju nastali znatni primanjkljaji, temu se ni čuditi. Uvaževati je samo treba, koliko je dežela v tej dobi zgradila novih stavb (bolnico, deželni dvorec, radeški most), koliko je dovolila popor, koliko je imela stroškov vsled potresa in kako so naravnim potom naraščali stroški, ne da bi se bili na drugi strani pomnožili dohodki.

Poleg zvišanja potrebščin zaradi dolgov, najetih v svrhu pokritja primanjkljaja v zadnjem desetletju ima

dežela še en strošek, ki ni vpoštet v zadnjič navedeni potrebščini, ki pa se pojavlja redno, leto za letom, v večji ali manjši meri. To je strošek za melioracije, za vodovode in za prenovljenje vinogradov. Ta strošek zategadelj ni vpoštet pri stalni potrebščini deželnega zaklada, ker ga bo kot stalnega fiksirati šele tedaj, ko se ustanovi melioracijski sklad, iz katerega se bodo potem pokrivali stroški za melioracije, za vodovode in za druga deželnokulturna dela. Računati pa se mora s tem, da bo znašala svota, ki jo bo morala dajati dežela vsako leto v ta namen iz deželnega zaklada melioracijskemu zakladu, 200.000 K in da se bo tedaj zvišala stalna potrebščina deželnega zaklada od 3.300.000 K na 3.500.000 K. Tej svoti moramo prišteti še letnih 50.000 K, ki se bodo rabile za obrestovanje in povračilo prej omenjenih posebnih, v zadnjih desetletjih napravljenih dolgov. Skupna potrebščina bo torej znašala **3.550.000 kron**, a sã to potrebščino je pri sedanjih dohodkih in pri sedanjih dokladah samo **2.950.000 K**, torej celih **600.000 premalo**.

Tako je gospodarsko stanje dežele kranjske in sedaj je vprašanje kje naj se dobi denar še za zvišanje učiteljskih plač?

Vojna na Daljnem Vstoku.

Boji pri Liaojangu.

Koliko se je že pisalo po listih, da je bila ruska armada pri Liaojangu poražena, da je več njenih odredkov uničenih, mnogo vojev pa odrezanih od Mukdena. Čule so se že tudi trditve, da je general Kuropatkin, ker ni mogel svoje armade obvarovati pred tako grozovito katastrofo, kakor je je baje zadela v dolini reke Tajci, pokazal svojo popolno nezmožnost in nesposobnost kot vojskovodja in strategik. No, sedaj se je pa

izkazalo, da so vse gori navedene trditve popolnoma neresnične, oziroma da nimajo prav nikake dejanske podlage in vsi angleški, Rusiji tako sovražni listi nimajo dovolj besed, da bi mogli zadostno proslaviti Kuropatkinu kot vojskovodjo in ga imenujejo naravnost strateškega genija prve vrste.

Izkazalo se je namreč, da se je Kuropatkinu posrečilo s spretnim manevriranjem celo svojo armado z razmeroma malimi izgubami rešiti iz japonskega objema proti severu, kar je bilo po mnenju vseh strokovnjakov naravnost mojstrsko delo. In razni listi, ki so še pred nekaj dnevi pisali o ruskem porazu, naglašajo sedaj, da se v dolini reke Tajci pravzaprav ni bila nobena prava bitka, da torej o kakem porazu na eni ali drugi strani sploh ne more biti govora.

Brzjavka, v kateri javlja Kuropatkin, da se je njegova armada srečno umaknila proti severu, se glasi: Naša armada je sedaj na potu proti severu in se je s tem srečno umaknila iz nevarnega položaja, v katerem se je nahajala, ker je sovražnik pritiskal nanjo tako na ozi fronti, kakor na levem krilu. Ves dan pa je trajal pri zadnjih bojih, zlasti pa na levem krilu, artiljerijski ogenj, ki pa je imel le malo pomena. Naše izgube so znašale tadansamo okoli 100 mož.

Maršal Ojama je poslal v Tokio obširno poročilo o bojih, ki so se vršili pri Liaojangu od 24. avgusta do 4. t. m. V tem poročilu pravi: Rusi še vedno drže premogokope v Jantaju. Ker so ti premogokopi edini v Mandžuriji, so za Ruse s ozirom na železniški promet življenjskega pomena. Del ruske armade se še vedno nahaja v Jungšiuju južno od Jantaja. Kuropatkinova armada je še vedno v dotiki z ruskimi voji. Naše levo krilo in center sta se ustavila na levem bregu reke Tajci.

Maršal Ojama namerava z enim

delom svoje armade zasesti višine severno od Muhanga, z drugim delom pa prodirati proti severu.

Kuropatkin je uničil vse mostove za sabo, tudi železniški most preko reke Tajci. O japonskih izgubah od 25. avgusta naprej se še ne morejo objaviti nobeni natančni podatki, ker se izgube še niso dognale, toliko pa je gotovo, da so zelo težke. Da bi Japonci uplenili več ruskih topov, o tem Ojama ne poroča ničesar. Kuropatkin je dobival do 30. avgusta neprestano nove voje na pomoč. Končno je razpolagal z več nego 12 divizijami. Njegove izgube niso znane. Kuropatkin je zadel zapadno od Hejingtaja na ljut odpor ruske armade. Šele po štiridnevnem obupnem in divjem boju je potisnil Ruse iz njihovih pozicij. Jasno je, da se je vsled trdovratnega odpora na tem mestu glavna ruska armada lahko umaknila proti severu in se s tem izognila porazu.

Potrdjuje se torej tudi z japonske strani, da se je Kuropatkinu posrečilo s celo svojo armado se umakniti proti severu, ne da bi imel pri ti svoji akciji posebnih izgub.

Boji pri Liaojangu v ruski luči.

Vojaški list »Ruski Invalid« naglašja, da je bitko pri Liaojangu smatrati kot strateški neuspeh Japoncev. Kuropatkin se vzpričeno neugodnih pogojev izogiblje vsaki odločilni bitki; on še vedno čaka na nove vojaške voje, a ne zamudi nobene prilike, da bi ne poskusil sovražnika čim najbolj oslabiliti. Utrdbe pri Liaojangu so a priori že imele ta namen. Kuropatkin je dobro vedel, da bi bilo neumestno — biti odločilno bitko na tem mestu; že v prvem tednu vojne je v to odločil okolico pri Mukdenu. Namen utrdb pri Liaojangu pa je bil samo — reducirati japonske sile, kar se je v

polni meri posrečilo. Glede nato je Liaojang v zadnjih petih dneh sijajno izpolnil svojo nalogo, in sicer tako v strateškem, kakor v taktičnem oziru.

Ruske izgube v zadnjih bojih.

Angleški listi poročajo, da je dobilo vojno ministarstvo v Petrogradu obvestilo z bojišča, da je izgubila ruska armada v bojih pri Liaojangu 40.000 mož; Vyborski in Orlovski polk sta bila baje popolnoma uničena.

Da je ta vest pretirana, je nedvomno. Ako bi bili Rusi res izgubili 40.000 mož, potem bi morale japonske izgube znašati najmanj 80 do 100.000 mož.

Iz Pariza pa se poroča, da znašajo ruske izgube pri Liaojangu, kakor se je uradno razglasilo, samo 16.000 mož.

Ruska armada v Mandžuriji.

Reuterjev urad javlja iz Petrograda: Veliko število novincev se je že poklicalo v službo. Od začetka vojne se je poslalo — ne včevši vojev določenih za straženje sibirskih železnic, v Mandžurijo 350.000 mož, ki pa še niso vsi dospeli na bojišče. Pred koncem oktobra dospo na bojišče še trije armadni korpi, skupaj s 192.000 možmi. Do konca tega meseca se Kuropatkinu določijo še 1108 novih topov.

Za Port Artur.

V torek so Japonci ujeli dva kitajska tolmača, ki sta bila v službi pri generalu Steslju v Port Arturu, in sicer enega pri Sušijenu, drugega pa pri Palungšanu in ju kot vohuna obesili. Rusi pričakujejo tretji splošni napad na trdnjavo v sredo. Zadnji naskoki dne 2. in 3. t. m. so bili uspešno odbiti. Cena moki je v Port Arturu padla zadnje dni z 10 na 4 rublje, ker je došel v luko velik parnik, ki je imel na krovu ogromne množine živil, zlasti pa moke.

»Daily Chronicle« poroča, da je položaj Japoncev pred Port Arturjem

LISTEK.

Slovansko bogoslužje.

(Slovansko bogoslužje u Hrvatskoj; napisao Ivan Krst. Tkalčić. U Zagrebu. Naklada i tiskar Dioničko tiskare. Str. 124.)

Ugledni hrvatski zgodovinar, akademik Ivan Tkalčić, je začel svoj čas v zagrebškem časniku »Katoliški List« objavljati znanstveno studijo o zgodovini slovanskega bogoslužja. Dasi je Tkalčić sam duhovnik, dasi je bilo uredništvo rečenega lista v duhovniških rokah in dasi je bila Tkalčićeva studija strogo zgodovinska, so se vendar našli ljudje, ki so Tkalčića v Rimu denuncirali in iz Rima je na podlagi te denunciacije prišel ukaz, da »Katoliški List« ne sme več priobčevati Tkalčićeve razprave o slovanskem bogoslužju.

Tkalčić pa se ni uklonil nego je zbral še izdane članke, dodal vse to, česar vsled ukaza iz Rima ni več smel priobčiti v »Katoliškem Listu« in vse to izdal v posebni knjigi.

Čitali smo Tkalčićovo knjigo z največjim zanimanjem, kajti v njej je temeljiti učenjak podal na podlagi avtentičnih virov sestavljeno verno

sliko slovanskega bogoslužja in vsa očitna in skrita prizadevanja, zadušiti to slovansko bogoslužje in oropati jugoslovanske katoličane te njihove v nacionalnem in prosvetnem oziru velevažne pravice.

Rim sam je povzdignil slovanski jezik na najslavesnejši način na šest bogoslužnega jezika. Se za časa slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in sv. Metoda je papež pripoznal ravnopravnost slovanskega bogoslužja z latinskim bogoslužjem in s tem pokazal, da glagolica in slovansko bogoslužje ni nevarno ne veri ne edinstvu cerkve.

Toda že tedaj so se začeli boji proti slovanskemu bogoslužju in čim bolj je rimska cerkev izgubljala svoj katoliški, to je univerzalni značaj ter postala laška uredba, toliko hujši je postajal ta boj, dokler se ni za naših dni spremenil v očitno ubijanje te starodavne pravice.

Živo in temeljito je Tkalčić opisal te boje v svoji knjigi. Človeka obide srd, ko čita, kako so nemški škofje držali sv. Metoda kar tri leta v ječi, samo zato, ker je branil slovansko bogoslužje. Sam papež Ivan VIII. se je zgražal nad tem kani-balskim početjem in je pasavskega

nadškofa zaradi njegovega nečloveškega postopanja proti sv. Metodu izobčil.

Boj pa je trajal dalje in škofje in posvetne oblasti so se pehali na vse načine, da uničijo zadnji sled glagolice. Največkrat pa so bili škofje orodje v rokah posvetnih oblastnikov, ki so z odpravo slovanskega bogoslužja hoteli oškodovati slovanske narodnosti.

Največji del svoje knjige je Tkalčić posvetil zgodovini slovanskega bogoslužja na Hrvatskem, specialno v Dalmaciji in v zagrebški škofiji.

V Dalmaciji so italijanski škofje in duhovniki bili že od vsega začetka strupeni sovražniki slovanskega bogoslužja in trudili so se na vso moč, da je odpravijo. Ali slovansko bogoslužje je imelo mogočnega, da, nepremagljivega zaščitnika: narod, katerega niso mogli premagati ne tuji škofje ne domače izdajice v duhovskem talarju.

Poleg naroda samega so branili slovansko bogoslužje posebno frančiškani in tem gre v prvi vrsti zaslug, da so nasprotna prizadevanja tujih škofov in domačih odpadnikov ostala brez uspeha oziroma so dosegla le malo uspehov.

Iz cele Tkalčićeve knjige se vidi, da je Rim v tistih časih branil slovansko bogoslužje in da so je preganjali škofje in duhovniki ali iz sovražnosti do narodovega jezika ali po naročilu vlade.

Tkalčić meni, da je Rim še danes na istem stališču. Res, da vodi boj proti slovanskemu bogoslužju v Dalmaciji dandanes v prvi vrsti vlada, ki je po svojih kreaturah na škofovskih stolicah iztrebila že v veliki meri glagolico, ali tudi Rim ni tako nedolžen, kot se dela. V rimski cerkvi vladajo dandanes smrtni sovražniki slovanskega bogoslužja, jezuitije, in s tem je dovolj rečeno.

Kar skušajo škofje danes doseči v Dalmaciji, to so že davno dosegli v zagrebški škofiji.

Med hrvatskimi duhovniki je dosti taci izdajice, kakor jih imamo med slovenskimi duhovniki, in ti trde prav radi, da v zagrebški škofiji sploh ni nikdar bilo slovansko bogoslužje v navadi. Tkalčićeva knjiga kaže, kaj je istina. Tkalčić je jasno in neovržno dokazal, da je bilo v zagrebški škofiji sedemdeset župnij, v katerih je bilo v rabi slovansko bogoslužje. Danes je

že davno izginil vsaki sled slovanskega bogoslužja; kukavice v duhovskem talarju so narod ogoljufali, mu ukradli njegovo pravico in mu usilili latinsko bogoslužje.

In bojimo se, da bo tako tudi v Dalmaciji. Saj vidimo, kako se godi v Istri. Najprej so odpravili slovansko bogoslužje in ko je narod šel dolgo časa začel zahtevati svojo staro pravico, se je zvižalo reklo: oj, saj se sme rabiti, kjer se je rabilo pred 30 leti. Rim je bil vedno h'navaki in zvižan.

Žal, da nismo v Tkalčićevi knjigi ničesar našli o slovanskem bogoslužju med Slovenci. Brez dvoma je bilo tudi po Kranjskem vsaj v nekaterih krajih v navadi. To kažejo ogromne množine glagolskih listin in knjig v ljubljanski licealni knjižnici in tudi v škofijskem arhivu so dokazi zato. Seveda naši latinizatorji, ki so vsi strupeni sovražniki slovanskega bogoslužja, skrivajo te dokaze, ker so žive priče duhovniškega izdajstva in ker se ti latinizatorji boje, da bi tudi slovenski narod začel zahtevati svoje narodno pravo v cerkvi.

precej obupen. Rusi v trdnjavi so dobro preskrbljeni s živili in streljivom. Kitajci, ki so dospeli te dni iz Port Arturja, pripovedujejo, da ruska posadka še vedno pričakuje, da jo Kuropatkin v doglednem času osvobodi. General Steselj stanuje baje v neki jami, ki je z vsemi utrdkami zvezana s električnimi žicami in od koder general vodi vse operacije. Vsi nevojaki stanujejo v takih jamah.

O baltiškem brodogovju.

Ruski listi priobčujejo tole armadno povelje admirala Birileva, poveljnika baltiških pristanišč: Na ukaz njegovega carskega veličanstva vel. kneza in generalnega admirala Alekseja, sem prevzel poveljstvo tegale brodogovja: oklopnice: »Imperator Nikolaj I.«, »General admiral Apraksin«, »Admiral Ušakov« in »Admiral Senjavin«; križarke 1. razreda: »Minin«, »Vladimir Monomah«, »General admiral« in »Jevropa«; križarke 2. razreda: »Azija« in torpedne križarke: »Poročnik Jiljin«, »Vojevoda«, »Posadnik« in »Abrek« in torpedni lovci: »Pritik«, »Prozorljivi«, »Proužiteljni«, »Retljivi«, »Rjezvi«, »Pilkii«, »Rjanik« in »Pročnik«. Svojo zastavo sem 1. septembra razvil na oklopnici »Imperator Nikolaj I.«. Načelnik generalnega štaba je podadmiral Petrov. Poveljniku 2. oddelka tihomorskega brodogovja priporočam, da naj ne sledi mojim poveljem in se ne ravna po mojih signalih, marveč naj svojo eskadro popolnoma samostojno pripravlja za odhod.

Od pravkar imenovanega brodogovja so se dne 30. avgusta zbrale v Kronštatu tele ladje: oklopnice »Knjaz Suvorov« z zastavo admirala Roždestvenskega, »Borodino«, »Imperator Aleksander III.«, »Navarin«, »Sisoi Veliki« in »Oslablja« z zastavo podadmirala Felkersama in križarke: »Admiral Nahimov«, »Svetlana«, »Avrora«, »Dimitrij Donskoj« in »Almaz« z zastavo podadmirala Enquista.

»Lokalanzeigerju« se poroča iz Petrograda: Baltiško brodogovje odpluje definitivno 10. t. m. iz Kronštata v Libavo in od tamkaj 14. t. m. na Daljni Vzhod. To brodogovje bo štel 40 modernih, skoro samih novih vojnih ladij.

Bolezen beri-beri v japonski armadi.

»Daily Telegraphu« se poroča iz Cifua, da leži v Daljnem 10.000 Japoncev bolnih na beri-beri bolnižni. Beri-beri, ki jo imenujejo Japonci Kak-ke, je nalezljiva bolezen. Človeka se polasti velika utrujenost, udje mu otrpnejo, sapa mu zastaja, razni udje mu ovodene in tekem 6 ur nastopi navadno smrt. Pravega leka proti ti bolezni ni.

Malo verjetna vest

»Narodni Listy« priobčujejo iz Petrograda malo verjetno vest, da se ruske križarke »Don«, ko je odplula iz Lizbone, napadli na portugalski obali dve japonski torpedovki.

Italijanske vzporednice na vseučilišču v Inomostu.

Inomost, 8. septembra. Vlada je v hudi zadregi. Nihče noče oddati v Inomostu hiše v najem za italijanske paralele, dasi vlada ponuja visoko najemnino. Namestniku se je bilo sicer posrečilo, da je od nekega stavbnika v predmestju najel hišo za eno leto, ne da bi bil lastniku hiše povedal, da namen je hiša najeta. Ko pa je stavbnik zvedel, da pridejo v njegovo hišo italijanske vseučilišne vzporednice, je takoj pogodbo preklical, vsled česar ga sedaj namestništvo toži. Sedaj išče vlada prostore zunaj mesta, dasi ne ve, ali bodo italijanski profesorji in dijaki sploh hoteli iti iz mesta.

Parlamentarni položaj na Ogrskem.

Budapešta, 8. septembra. Danes se je vršil prvi ministrski svet po parlamentarnih počitnicah. Rešile so se tekoče zadeve. Koncem t. m. se vrši zopet ministrski svet, ki bo razpravljal o proračunu za leto 1905.

Iz Srbije.

Belgrad, 8. septembra. Na dan svojega kronanja izda kralj Petar obsežno pomiloščenje in druge dobrote civilnim in vojaškim osebam.

Belgrad, 8. septembra. Te dni so se vršile konference liberalne stranke, da bi se izravnali konflikti v stranki. Liberalna stranka je bila, ki je leta 1858. vrgla dinastijo Karagorgjevičev ter zopet uvedla na Srbsko Obrenoviče, katerim so bili liberalci vedno glavna opora. Karagorgjeviči so jim bili politično strašilo. Ker pa se je Avakumović z nekaterimi drugimi uglednimi člani liberalne stranke udeležil zarote proti kralju Aleksandru in kraljici Dragi, ne da bi bil o tem obvestil poprej ostale liberalne voditelje, moral je priti do razpora. Člani liberalne stranke sicer sedaj niso proti vladujoči dinastiji Karagorgjevičev, niti so proti činu 11. junija l. l., le Avakumović ne morejo odpustiti. Na konferenci pa se ni doseglo sporazumljenje, temuč se je stranka še dalje razcepila, tako da ima sedaj štiri skupine mesto dosedanjih dveh. In tako je dandanes Srbija brez dobre opozicije.

Belgrad, 8. septembra. Ministrska kriza je skoraj neizogibna ter napoči najbrže takoj po kraljevem kronanju. Pasić hoče na vsak način priti na krmilo vlade, ter bi v ta namen rad ministrskega predsednika generala Gruiča spravil za poslanika v Petrograd, čemur pa se Gruič upira. Tudi med ministri in državnim svetom je nastala velika napetost.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 8. septembra. V Prizrend je vdrl 600 oboroženih Albanov iz Ljume. Naproti mu je šel sicer cel bataljon, ki pa jim je napravil prosto pot, da se prepreči prelivanje krvi. V vaseh okoli Prizrenda je 500 Albanov. Prizrendski guverner je zadrževal konzulom velesil, da za kristjanske šole in za Turke ni nevarnosti. Pač pa je nujno potrebno, da se garnizija v Prizrendu pomnoži, ker ima le dva bataljona. Albani imajo turško vladu v popolnem strahu. Nedavno so pregnali člane novo ustanovljenega sodišča. — Vlada je poslala posebno komisijo treh članov, da se pogaja z albanskimi odposlanci o njihovih željah in zahtevah. Albanci pa so komisijo s silo odvedli v Bičan.

Kreta in Grška.

Carigrad, 7. septembra. Višji komisar na Kreti, princ Juri, je izdelal spomenico o položaju na otoku ter jo izročil italijanski vladi. Nadalje izroči enako spomenico tudi še ostalim trem nadzorovalnim vladam nad Kreto, namreč Franciji, Angliji in Rusiji. Iz Krete so prišli v Atene tudi člani zbornične opozicije posredovati pri ministrskem predsedniku in pri prestolonasledniku za popolno spojitvev otoka z Grško.

Pariz, 7. septembra. Grški princ Juri je danes odpotoval iz Pariza na Dunaj. Prihodnje dni se vrne v Pariz, da se posvetuje z ministrom Delcassejem, ki je sedaj še na dopustu, zaradi priklopljenja Krete Grški. V francoskih političnih krogih prevladuje pričanje, da nadzorovalne velesile želji krečanskega prebivalstva in vrhovnega komisarja zaradi sedanjega mednarodnega položaja ne morejo ustreči.

Carigrad, 8. septembra. Princ Juri zahteva od velesil, ako so že proti združenju Krete z Grško, naj se ustvari vsaj tako razmerje, kakršno imata Bosna in Hercegovina napram Avstro-Ogrski. Prince odločno odklanja, da bi ostal na svojem sedanjem mestu še po letu 1905, ko mu poteče doba.

Zaroka nemškega prestolonaslednika.

Berolin, 8. septembra. Kdaj se vrši poroka nemškega prestolonaslednika s princezino Cecilijo iz Meklenburg-Schwerina, še ni določeno. Splošno se pričakuje, da bo poroka v pozni jeseni letos.

Rim, 8. septembra. Nemški cesar je brzojavno naznanil italijanski kraljevi dvojici zaroko svojega sina. Italijanski kralj se je brzojavno zahvalil ter izrekel željo, da bi rad prišel k poroki v Berlin.

Boji v Maroku.

Pariz, 8. septembra. Po mošejah v Maroku se je čitalo pismo vojnega ministra, s katerim se naznanja, da so sultanove čete pri Ujdi hudo pobile vojsko pretendentov.

Ustanovni občni zbor „Zveze slovenskih odvetnikov“.

Kakor znano, se je na shodu slovenskih odvetnikov, ki se je lani sklical v Ljubljani, da glasno in odločno protestuje proti nečloveškim krivicam, ki se gode slovenskemu jeziku pri sodiščih in drugih uradih — zlasti na Koroškem, sprožila misel, da se naj ustanovi »Zveza slovenskih odvetnikov«, koje naloga bi naj bila ne samo ščititi stanovske interese slovenskih odvetnikov, marveč zlasti krepko stati na braniku za narodna prava, koja je posebnost v zadnjem času jela na nezasišan način gaziti Slovencev sovražna birokracija.

Ker je ta misel našla ne le v krogu slovenskih odvetnikov, marveč tudi v vsi slovenski javnosti radosten odmev, se je takoj na shodu volil pripravljalni odbor, čigar naloga je bila, da sestavi pravila in izpolnjuje njih potrditev pri vladi.

Pripravljalni odbor je to svojo nalogo izpolnil in v sredo zvečer se je vršil v mestni dvorani ustanovni občni zbor »Zveze slovenskih odvetnikov«.

Zborovanju je načeloval predsednik pripravljalnega odbora, gosp. dr. Karel Triller. Zborovanja se je udeležilo lepo število ljubljanskih odvetnikov in odvetniških kandidatov in odposlancev iz drugih izvenkranjskih slovenskih dežel.

Dr. Triller je naglašal v svojem uvodnem govoru, da so vse izvenkranjske odvetniške zbornice v sovražnih rokah in vsled tega že načelno nasprotno tako svojim slovenskim članom, kakor zlasti njihovim narodnim težnjam. Že zdajna se je zbog tega čutila živa potreba zlasti pri slovenskih odvetnikih zunaj Kranjske, da bi se osnovalo društvo, ki bi ob svojem ognjišču združevalo vse slovenske odvetnike in odvetniške kandidate in jim nudilo ono zaslobo, katere Slovencev, žal, ne dajejo v nasprotnih rokah se nahaajajoče odvetniške zbornice. Ta želja se je izpolnila! Na lanskem shodu slovenskih odvetnikov je bil podan temelj »Zvezi slovenskih odvetnikov« in izvoljen pripravljalni odbor, da stori potrebne korake, da se to društvo čim preje osnuje. Ta odbor je svojo nalogo rešil in izvršil vse sklepe odvetniškega shoda. Resolucije, ki so se sklenile na shodu, je dal natisniti in jih poslal onim oblastvom, katerih se se v prvi vrsti tiče; takisto je tudi poskrbel natis stenografskih zapisnikov o razpravah na shodu. Majši člani pripravljalnega odbora so prevzeli žurnalističko delo in obvestili časopise o sklepih in resolucijah odvetniškega shoda.

Svojo glavno nalogo pa je odbor izpolnil s tem, da je redigiral pravila za »Zvezo« in po raznih zaprekah končno izposloval, da jih je potrdila vlada.

K društvu je dosedaj pristopilo 34 rednih in 4 izrednih članov. Blagajna izkazuje sedaj 185 K 42 v primankljaj, ki se pokrije s članarino. Ob sklepu svojega poročila je govornik poudarjal, kako velike važnosti bo »Zveza« ne samo za slovenske odvetnike, ampak v prvi vrsti za celokupni narod slovenski, za čigar pravice bo vsekdar krepko stala na braniku in jih ščitila z vsemi svojimi silami, pozdravil zastopnika notarskega stanu, gosp. notarja Gregorčiča in predstavljal zboru političnega zastopnika, g. komisarja dr. Miljutina Zarnika.

Druga točka dnevnega reda so bile volitve predsednika, 8 odbornikov in 2 preglednikov.

Za besedo se je zgledil dr. Danilo Majaron in predlagal, da se naj pripravljalnemu odboru izreče za požrtvovalni in uspešni njegov trud zahvala in priznanje. V znak tega priznanja pa se naj voli g. dr. Karel Triller za predsednika »Zveze slovenskih odvetnikov«, čemur so vsi navzoči navdušeno pritrdili.

V odbor so bili na predlog dr. Dan. Majarona z vzklikom poklicani člani gg.: dr. Valentin Krisper, dr. Fran Novak, dr. Alojzij Korkalj, dr. Jos. Kušar, dr. Ferdo Müller, dr. Juro Hrašovec za Stajersko, dr. Otokar Rybář za Primorsko in dr. Janko Brejo za Koroško.

Za preglednika sta bila izvoljena gg.: dr. Ivan Tavčar in dr. Fr. Tekavčič.

Nato so se en bloc odobrila pravila in se je na predlog dr. Dan. Majarona določila članarina za odvetnike letnih 20 kron, za odvetniške kandidate in izredne člane pa 10 kron.

Pri točki rani predlogi in nasveti je g. dr. V. Krisper predlagal, da se izreče g. dr. Al. Homanu v imenu »Zveze« zahvala in priznanje za izdaje »Sodno-zdravniške terminologije«, čemur je zbor pritrdil.

Sprejet je bil tudi g. dr. Jos. Kušarjev predlog, da naj odbor »Zveze« stori primerne korake, da se v kasni prvi izvedenški izvid v bodoče sestavlja v istem jeziku, v katerem se zagovarja obtoženec.

Sklepalo se je še o raznih drugih važnih zadevah, izvršitev teh sklepov pa se je prepustila društvenemu odboru.

Ker je bil dnevni red izčrpan, je predsednik zaključil občni zbor z željo, da bi nove društvo upešno delovalo in obrodilo obilo sadu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. septembra.

— **Šuklje popravljaj.** Prejeli smo naslednji popravek: V 202. šte. »Slov. Naroda« z dne 5. sept. t. l. čitati je v uvodniku, naslovljenem »Kranjske deželne finance in učiteljske plače« med drugim o meni, da sem si »snažil prilastiti vse zasluge rajnega Lubeja, ki je sprožil in izvedel deželni učiteljski zakup« — ter na drugem mestu: »Rajni Lubej je že pred 15 leti agitiral za tako preuredbo učiteljskega zakona, kakor jo sedaj priporoča Šuklje, ki je v svojem članku sploh samo rekapituliral Lubejeve misli, a jih prodal za svoje« Temu nasproti popravljaj stvarno: Nikakor nisem, da sem svoj načrt o preosnovi deželnega učiteljskega zakupa prevzel od g. Lubeja ali ga izdal po njegovem navodilu. Res pa je, da je to že sprva bila moja izvirna misel, res je, da sem pač se bil semertija razgovarjal s vodjo deželne učiteljskega urada o šansah udeležbe deželnega odbora pri tedanjih zakupnih dražbah, — kakor je to bila naravna dolžnost vestnega referenta o deželnem zakladu —, da je pa cela struktura mojega nasveta, zlasti določitev zakupne svote, njena sestava iz stalnega in spreminljajočega zneska ter državna udeležba pri čistem dobičku preko gotove mere, — po vsem moja ideja, glede katere mi nikoli ni prišlo na misel, sveta si iskati pri g. Lubeju.

Na Kamnu, 8. sept. 1904.

Franč Šuklje.

Opomba uredništva: Nasproti trditvi g. Šukljeja konstatujemo, da doslej g. Šuklje v tej zadevi ni nikdar javno nastopil in je ni nikdar nikjer sprožil, medtem ko je rajni Lubej to stvar samostojno sprožil pri deželnem odboru in je deželni odbor na podlagi Lubejevega nasveta tudi že storil primerne korake pri ministertvu, a brez upešno, kakor priča dotični akt iz leta 1892.

— **„Danica“** bo imela svojo slavnost na starem strelišču, ki je last tiste Kranjske hranilnice, ki za časa sokolske slavnosti niti nekaj starih stolov s tega strelišča ni hotela posoditi, dasi je njen predsednik g. Luckmann sam z vsi prijaznostjo dal na razpolaganje jahalnico.

— **Odgovor tržaškemu škofu.** Na najnovejšo pastirsko pismo tržaškega škofa dr. Nagla so mu Ričmanjci dali najprimernejši odgovor: na sploh ne zaupajo in da se z njim sploh ne marajo pogajati. — **„Edinost“**, ki je toliko časa ali molčala ali pa ubirala najmilejše strune glede dogodkov v tržaški škofiji, pravi sedaj, da je ostala leto dni v rezervi in čakala, kako reši škof Nagl ričmanjsko vprašanje. Ker ni Nagl ničesar storil, hoče »Edinost« zapustiti svojo rezervo in se podati v boj za pravice našega jezika v cerkvi.

— **Laške obtožnice.** Na Goriškem zapostavlja birokracija še vedno slovenski jezik koder le more.

Tako n. pr. se je državno pravdnštvo v Gorici postavilo zadnji čas na stališče, da se ima izdelati laška obtožnica, če je skupno obtoženih več Slovencev in le en sam Lah. Posledica tega je sveda laška obravnava in laška razsodba. Tako je bilo zaradi znanega pretepa v Rihembergu obtoženih 5 Slovencev in 1 Lah — obtožnica pa je bila laška, obravnava laška, sodba laška. Državnega pravdnštva namestnik je bil toliko razumen, da je obtožnico nasproti slovenskim obtožencem vsaj deloma slovenski utemeljeval. To pa že ni bilo včasih državnemu pravdniku, kajti pri razpravi o nekem drugem takem slučaju, kjer so bili obtoženi trije Slovenci in štirje Lah iz kraljestva, je prišel državni pravdnik sam k obravnavi in je govoril izključno laški. Vzor goriškega državnika je za take slučaje: Vse naj bo laško, za slovensko paro je dosti, če se ji reče: Toliko in toliko si dobil.

— **Umrl** je 3. t. m. na Dunaju poštni nadkontrolor g. Fran Oblak, star 58 let. Rojen Smlednjačan, je služboval dolgo časa v Beljaku, kjer ga je vlada svoje čase hudo preganjala zaradi njegovega narodnega mišljenja in značilnega postopanja. Blagi Oblak je moral samo zaradi svoje narodnosti prestopiti več disciplinarnih preiskav; končno je bil premeščen na Dunaj, kjer je služboval 15 let. Tudi na Dunaju je bil vedno značajan rodoljub in v vseh krogih jako priljubljen. Bodi mu lahka zemlja in prijazen spomin!

— **Umrl** je v Kranju dne 7. septembra t. l. občešolan starček, g. Matija Zupanc, oče g. dr. Frana Zupanca, c. kr. vladnega svetovalca. Naj se spoji od dolge in mučne bolezni in blag mu spomin!

— **Umrl** je v sredo v Ljubljani pravnik Rado Češnovar.

— **K „Zvezi slovenskih pevskih društev“** je kot 24. društvo pristopilo »Vipavsko pevsko društvo«.

— **Poročil** se je g. Fran P. Zajec, urar v Ljubljani, z gospico Mici Parkelj. Bilo srečno!

— **Tuberkuloza.** Najbolj se širi tuberkuloza tam, kjer je mnogo ljudi na majhnem prostoru zaprtih brez ventilacije. Eden takih prostorov v Ljubljani je kapela prve državne gimnazije, kjer se mora šest sto dijakov vsako sredo in petek zbrati k skupni maši pred poukom. To se godi od začetka šolskega leta do 1. novembra in od 1. maja do konca šolskega leta. Zakaj da se morajo ravno gimnazijci pokoriti pri dveh mašah ob delavnikih, pač ni umljivo. Realci in pripravniki na učiteljsko se izveščajo brez maš ob delavnikih, samo gimnazijci sili deželni šolski svet, da si na ta način kvarijo zdravje in zapadejo jetiki. Vsako leto jih umrje šest do sedem za tuberkulozo, katero si nakopljujejo pri omenjenih skupnih mašah ob delavnikih, kajti kapela je za tako ogromno število dijakov premajhna in prezidka; kapela ima visokost navadne šolske sobe. Pri vsaki maši ob delavnikih jih mora iz kapele iti šest do deset, ker jim v zaduhaml zraku slabo postane. Ako ima dež. šolski svet le nekoliko uumiljenja do mladine, naj vendar olajša to pogubno siljenje za toliko, da se ne bodo zbirali nikdar vsi dijaki k maši, ampak da bi imeli v sredo le dijaki prvih štirih razredov, in v petek le dijaki od petega do osmega razreda mašo.

— **„Sokol“ v Rožni dolini.** V nedeljo 11. t. m. se priredi v Rožni dolini pri g. Podgorecu velika veselica za ustanovni sklad tukajšnjega »Sokola«. Spored: 1. Javna telovadba ljubljanskega »Sokola«. 2. Godba. 3. Srečolov. 4. Saljiva pošta, koroandoli-korzo. 5. Ples na »šagri«. Zvečer se prižiga umetelni ogenj. Začetek ob 3. uri pop. Vstopnina 20 vin. Otroci do 10. leta prosti. Javna telovadba se vrši ob pol 5. uri popoldne. Pri veselici bode svirala ljubljanska društvena godba. Ljubljanski »Sokol« odkoraka pop. ob 3. uri z godbo v Rožno dolino. Preplačila, namenjena za ustanovni sklad, se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi prijatelje »Sokola« pripravljalni odbor »Sokola v Rožni dolini«.

— **Izplačevanje dividend „Delniške družbe združenih pivovaren Zalec in Laški trg v Ljubljani“.** Vseled sklepa občnega zbora z dne 19. marca 1904 izplačuje se dividenda za leto 1903 po 4 od sto v pisarni delniške pivovarne v Laškem trgu, kar se gg. delničarjem daje na znanje.

— **Otvoritev l. potujoče knjižnice „Prosvete“ v Domžalah.** Ferijsko akademsko društvo »Prosveta« je osnovalo včeraj prvo potujočo knjižnico. Ž njo je

poletel v Domžale tudi vrli šišenski »Sokole« pod vodstvom načelnika br. Kostanapfelna; iz Kamnika pa je prihitelo prvo pevsko društvo »Lirac«, da bi združeni proslavili ta pomembni narodni praznik. V ostalem se je udeležilo prireditve mnogo občin; posebno vilo zastopani pa so bili Domžalci sami, katerim je bila prireditev namenjena. Knjižnico je otvoril predsednik »Prosveta« gosp. Adolf Ribnikar s predavanjem. Po udarjal je, da se morajo ljudje tudi potem, ko zapuste ljudsko šolo, nadalje izobraževati, kar najlažje store s čitanjem knjig. Na ta način se najlažje pobija nevednost, ki je na šemu priprostemu ljudstvu že toliko škodila. Omenjal je tudi žalostne razmere v Domžalah. Nikdar bi se ne vgnjezdil tukaj tujec, če bi bilo tam mošnje prebivalstvo dovolj izobraženo in samostojno. Nato je obširneje govoril o knjižnici sami, njeni vsebini itd. Pred in po predavanju je pevala »Lirac« s priznano popolnostjo več točk ter bila burno aplavdirana. Tudi »Domžalska godba« je marljivo spopolnjevala dnevni red. Končno se je vprizorilo drugo dejanje »Desetega brata«, ki so ga igrali v občno zadovoljnost občinstva domači dijaki in kmečki fantje. Po napitnicah »Lirac«, »Šišenskemu Sokolu« in »Prosveti« se je vnela živahna prosta zabava.

— **Veselica, Bralnega društva na Dolu** — se je vršila v najlepšem redu in v popolno zadovoljnost nje prirediteljev. Da se vzdržimo natančnejše ocene, rečemo le, da so vsi diletantje storili svojo dolžnost in pri tem pokazali potrebno izurjenost. Istotako so tamburaši in pevci zadovoljili navzoče občinstvo, katero je napolnilo vse premale prostore v posojilnici. Vabilu so se odzvali v častnem številu med drugimi sosedi tudi Trboveljčanje. Zlasti se pa zahvaljujemo Zagorjanom za obilno udeležbo ter jim kličemo: na svidenje 25. t. m. v prijaznem Zagorju!

— **Planinci pozor!** V nedeljo 11. septembra se izroči prometu Kadilnikova kočna na Golici in pri tej priliki priredi Slovensko planinsko društvo (jeseniška podružnica) skupno s osrednjim odborom večji izlet na Golico. Prijatelji planinstva, ne zamudite se vdeležiti tega izleta! Z Golice je najkrajšnji razgled, posebno lep v sedanjem jesenskem času, pot pa čisto zlozna. Za pijačo, čaj in juho, mrisle in tople jestvine bo zadostno preskrbljeno. Obljubljeno je sodelovanje pevskega zbora in vzornega kvarteta. Koroški rodoljubi so že prijavili svoj prihod; najbude torej tudi gorenska stran in osobito Ljubljana častno zastopana ob slovesu prve otvoritve krasne nove planinske stavbe, na katero je slovensko občinstvo že več let težko čakalo. Odhod iz Ljubljane zjutraj ob petih s turističkim vlakom, odhod z Jesenic na Golico ob sedmih; povratek z večernimi vlaki.

— **Na Jesenicah** osnuje akad. ferijalno društvo »Prosveta« v nedeljo dne 11. t. m. svojo II. potujočo knjižnico. Otvoritev je zvezana s predavanjem in v veselico, kjer sodeluje kvartet Črno Stegnar-Završan Šebenik iz Ljubljane, in s šaloigro J. Aleševca: »Nemški ne znanjo«. Začetek ob 7. uri zvečer.

— **Vpoštevajte javno korist.** Z Jesenic se nam piše: Kakor se spozna popa po črni sukni, tako se spoznajo priatne katoliške gostilne na Savi po nedeljski godbi. — Ni je nedelje, da bi se iz gostiln Arb, Markež in Jelenc — samo klerikalne gostilne, kjer se bere izključno le »Slovenec« — ne razlegala harmonika. Ko je opoldne pobožni oštr odmolil »Gospodovo oznanjenje«, se otvori ples. — Ples se navadno pozno v noč, bolje, do ranega jutra. — Seve, vse na katoliški podlagi. — Presledke izpolnijo katoliški mladeniči s tepežem in prelivanjem krvi. — Kako krasna in ljubezniva je ta zabava za naše katoličane! — Ko so se tako s puščanjem krvi nekoliko ohladili, pričnejo zopet z vrtenjem. Zadnji smo imeli priliko, v gostilni pri Markežu poslušati, kako je pokalo po katoliških buticah in videli smo, kako je to dobro in verno ljudstvo vihtelo nože. — No, mi se ne homo vznemirjali, če se tudi vsako nedeljo par klerikalnih olkanecv med seboj popolnoma ohladi. Za pobožnega »Slovenca« stoji pa stvar drugačno, ker so to samo njegovi zavezniki in mu ne more biti kar vseeno, če se med seboj živinsko potolčejo ali ne. — Toda, vsakdo se moti, kdor misli, da je »Slovenec« kdaj našel še kako grajalno besedo za tako katoliško početje. Še nikdar, in tako je tudi sedaj ne bo našel! Drugače pač vika povsod svoj radevedni nos in zalezuje brezverske liberalce, da jih potem v sobotni številki napada in jim krade čast. Vsake, še tako gorostasna laž mu pride prav, da le mirne ljudi zbada in broca. —

Zadnjo soboto se je drznil protestovati, da je imela jeseniška podružnica »Slov. plan. društva« pogum, s veselico že ob 2. uri popoldne pričeti. Oh, pobožnost pa taka! Šeme! protestuje rajši proti takosvanim »katoliškim govednim sejmom«, kateri se prilejajo redno vsako nedeljo, po klerikalnih pajzelnih. — Tam se prične s plesom že opoldne in ne čaka do dveh. Čudno, da tega ne veste, ne vidite in ne slišite, dočim vam je zoper liberalce znano vse polno laži. Vi, apostoli miru in sprave, to vas pač kaže v pravi luči! Kje je župnik Zabukovec z vsemi dovoljenimi in postavnimi sredstvi? Da, da, ta sredstva se vporablja, ali se vsaj ekušajo vporabljati, le proti mirnim liberalcem, sploh proti poštenim ljudem, kateri nočejo trobiti v rog katoliških grdob. Proti klerikalni lumpariji si tega ne upajo, da bi tako sami ne izdali prave svoje barve. Sicer pa to pravičnosti od teh faliranih kozlov niti ne pričakujemo niti ne zahtevamo. Ia to je vse, kar smo hoteli našim potuhajenim duhovnim posodam povedati. — Sedaj pa le recite, da ni res. Slavno županstvo pa le prosimo, da vpoštevajo javno korist katoliškim gostilnam, kjer so nedeljski poboji na dnevnem redu, v bodoče licence za godbo krakomalo odreče in tako bo vsaj deloma postavljen jez klerikalni bestialnosti. — Škandal!

— **Ponesrečil je v Il. Bistrici** neki zidar pri zidanju tovarne teslenin. Padel je raz 4 nadstropje, ter se hudo poškodoval. Težko ranjenega so prepeljali v reško bolnico.

— **Ustrelil se je v Celovcu** 60 letni odvetnik dr. Gustav Traun, rodom Celjan.

— **V Nabrežini** so štrajkali brusilci kamenov tri tedne. Štrajk se je zdaj končal, ker se je ugodilo zahtevam delavcev.

— **Tečaj za čevljarje v Sežani.** Dne 5. t. m. se je v Sežani otvoril mojstrski tečaj za čevljarje in bode trajal do 1. oktobra. Učitelj je g. H. Hulka z Dunaja.

— **Pričetek šolskega pouka na učiteljski v Kopru.** Vpisovanje za šolsko leto 1904/5 se bo vršilo dne 13—15. septembra t. l. od 9—12. ure popoldne. Dne 16. septembra se prične sprejemni in ponavljalni izpiti, na vadnici pa redni pouk. V tečajih se leta prične s sv. mašo šole po dovršenih sprejemnih izpiti.

— **„Südmark“** je imela včeraj svoj občni zbor v Waidhofnu. Iz poročila posnemamo, da je imelo to Slovanom najbolj sovražno društvo tudi na Kranjskem 6 podružnic. Toda prispevki iz Kranjske so bili tako revni, da je osredno vodstvo pustilo podružnicam nele vse lastne dohodke, temveč jim je še prispevalo iz osredne blagajne 10%. Pa še vendar ne rešijo Kranjske za Germanijo.

— **Duhovnik ponesrečil.** Minoli teden so našli nekaj metrov od beneške meje na Kolovratu mrtvega kurata iz Dreke pod Livkom v Benečiji, g. Josipa Gošnjaka. Ponesrečil je na lovu. Sodi se, da se mu je spodrsnilo, ker se je nahajal na višini s strmino iz samega kamena, ter se je ubil. Našli so pri njem ves denar. Gošnjak je bil zaveden slovenski duhovnik.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tuk. deželnem sodišču. 1.) Andrej Črv, zidarski pomočnik v Ribnem, se je spoprijel z Janezom Janšem vsled prejšnjega prepira v neki krčmi v Ribnem. Oba sta padla na tla, ko je pa Janša vstal in krčmo zapustil, je Črv stekel za njim in ga trikrat z nožem sunil v pleča in v leve podlehiti. Obsojen je bil na 6 mesecev težke, s postom poostrene ječe. 2.) Anton Žebre, dimnikarski pomočnik iz Kranja, je v Gradu pri Martinu Vrinškemu ometal. Drugi dan je pogrešila Vrinškova žena, da je možu zmanjkala 51 K vredna srebrna tobačnica, katero je prejšnji dan položila na neko omaro. Žebreta so kot osumljenca izročili okrajnemu sodišču v Radovljici, a tu je znal tako tajiti, da je bil iz zapora izpuščen. Šele čez 2 meseca je našel neki jetnik v slavnici, kjer je obdolženec ležal, skrito tobačnico ter jo izročil sodišču. Žebre ni mogel sedaj več dejanja tajiti. Obsojen je bil na 2 meseca težke s postom in trdim ležiščem poostrene ječe. 3.) Luka Križaj, dninar, rojen v Škofji Loki je nepoboljšljiv vlačugar ter se preživljal z beračenjem. Prišel je tudi na Hrušico k nekemu tamošnjemu krčmarju prosit jedila, in ga tudi dobil; a mesto zahvale je jel njegove otroke pretepati. Pozvanega orožnika je nesramno psoval. Ko ga je nato orožnik prijel in gnal k sodnji, je vprilko zbranih ljudi Boga in Mater božjo preklinjal. Obsojen je bil na 13 mesecev težke s postom poostrene ječe. 4.) Matija Draksler, posestnika sin iz Spodnje Hrušice ima nezakonskega otroka s hčerjo Andreja Dežmana. Obdolženca jezi, ker mora za otroka po 12 K na mesec plačevati; radi tega sta se v Korberjevi gostilni sprla in posledica tega je bila, da je Draksler

domov grede na cesti z nožem v prsa sunil Andreja Dežmana, a ga le lahko ranil. Obsojen je bil na 2 meseca ječe. 5.) Stefan Čičak v Zlatarju na Hrušickem doma, sedaj delavec pri zgradbi železnice v Hrušici, je kakor sam priznava, ko so se v Kunstlejevi gostilni delavci stekli, v jezi z vrčkom po glavi udaril Vlacava Jirovta in ga nevarno poškodoval. Obsojen je bil na 6 tednov ječe. 6.) Egidij Setina, sobni slikarski pomočnik iz Dravlj doma, je svojemu mojstru Francetu Baragu ob času, ko je še pri njemu delal, v večkratnih ugrabkih izmaknil raznega, za ta obrt potrebnega orodja, v skupni vrednosti 59 K 10. Obsojen je bil na 6 mesecev težke s postom poostrene ječe. 7.) France Fakin, krčmar v Bevsu, je svojo ženo Ano z grebljo udaril po glavi; ko je padla, je pokleknil na njo in jo davil ter ji zlomil rebro na desni strani. Fakin se zagovarja, da se je žena v pijanosti sama poškodovala ko je padla. Ana Fakin se je poslužila postavne dobrote in ni hotela pričati proti možu. Fakin je bil obsojen na 1 mesec ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem.

— **Odbor tamburaškega in pevskega kluba „Zvonček“** naznanja, da je svoje sedanje prostore opustil in se preselil k „Črnemu orlu« v Gospodskih ulicah št. 3.

— **Umrli je sinoči** v deželni bolnišnici gospod Fran Kopetzky, nadspovednik južne železnice, ki se je dne 6. t. m. v St. Petru ponesrečil.

— **Posebni vlak** je došel v sredo iz Trsta na južni kolodvor ob 6. uri 20 minut zvečer s 475 Bavarci, ki so bili v Palestini. Po obedu so se ob 7. uri 15 minut odpeljali v Ulm.

— **Javno nasilstvo.** Včeraj so se bili fantje v Polhovem Gradcu nekaj sprli in je prepri postal tako resen, da je bilo sklepati, da se bo vnel tepež. Tamošnji postajevodja g. Anton Mehle je šel nemirneže svariti, ki je pa naletel na odpor. Med tem, ko je povpraševal po vzroku prepira med drugimi fanti, se je začel vmešavati v njegovo službovanje Fran Hibernik, 29 let star, iz Briš pri Polhovem Gradcu in ni hotel na noben način dati miru orožniku. Vasko svarilo je bilo brezuspešno in Hibernik je postal vedno razbijatnejši. Orožnik videč, da ne opravi s lepo ničesar, je nastavlil Hiberniku puško in ga pozval, da se ima pokoriti. Ta je pa orožniku puško odbil ravno, ko je ustrelil, in v hipu sta priskočila še Hibernikova brata na pomoč in v zela Mehletu puško. Orožnik se je potem branil s sabljo in je Franceta Hibernika na desni roki ranil. Ker je Hibernik uvidel, da ne more orožnika premoči, je vzel bratu puško in zbežal. Tudi brata sta jo odkurila. O tem je bilo obveščeno orožniško poveljništvo v Ljubljani, da je vse potrebno ukrenilo in tudi mestna policija. Fr. Hibernik je prenočil v nekem hribu, danes zjutraj se je pa peljal v nekim vozniškom proti Ljubljani. Ko je na Viču zagledal zasledujočega orožnika, je skočil z voza ter tekkel k progi južne železnice, tam pa je vrzel rjuho, v kateri je imel puško zavito, v neko grmovje in nesel ob progi prosto puško v mesto, in sicer v domobransko vojašnico, kjer jo je oddal. O tem je izvedelo orožništvo in policija, ki so mu šli takoj nasproti in ga aretovali. Njegovih dveh bratov baje še niso dobili.

— **V rešilnem vozu umrl.** Danes zjutraj ob 8. uri so našli znanečega zakonatega pisarja Aleksandra Grafnetterja, rojenega 1844. l. v Mojavčah, pristojnega v Ljubljani, v šupi v Konjušnih ulicah št. 6 onemoglega. Na lice mesta poklicani zdravnik, g. dr. Illner je konstatoval, da Grafnetter bolega na pljučni vodenici in je odredil, da so ga peljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico, pa je že med potom v vozu umrl. Kal bolezn je bilo preobilo pitje žganih pijač.

— **Nazaj v Ameriko** se je včeraj odpeljal župnik »milijonar« g. Fran Košmrlj, ki se je pri odhodu izjavil, da najbrže ne bode svoje prave domovine nič več videl. Ko so ljudje zaznali, da je g. Košmrlj na Kranjskem, je baje dobival toliko prosiških pisem na dan, da jih ni mogel prebrati. Tudi osebno je bil vedno nadlegovan. Košmrlj je bil baje jako radodaren, samo klerikalcev in škofa se je ogibal.

— **Onemogel je v sredo popoldne** v Dalmatinskih ulicah 78letni kočar Gregor Urnkar iz Aržiša pri Krašni. Prišel je iz deželne bolnišnice in ker je bil prelah, so ga morali prevesti kope nazaj.

— **Aretovan** je bil včeraj Henrik Jerman, rojen leta 1883. v Ljubljani in semkaj pristojen, ker je svojemu gospodarju, tovarnarju g. Juliju Kantzu poveril 37 K.

— **Delavsko gibanje.** V sredo se je odpeljalo iz Hrušice 13 Ogrov v Mura Kiraly, 9 Hrvatov pa z Reke v Hrušico. — Včeraj sta se z južnega kolodvora odpeljali v Ameriko dva Slovence. — V Hrušico se je odpeljalo 30 Hrvatov.

— **Mašel je slikarski vajenec** Fran Perko savitek moškega perila.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri večer na vrtu g. Mraka »pri Levu« društveni koncert za člane. Vstopnina za člane prosta, nečlani plašajo 40 vin. Začetek ob 8. uri zvečer. V slučaju slabega vremena v salonu.

— **Brzoparnik „La Savoie“** francoske družbe (zastop potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani), je odpel iz Havra 27. avgusta in sredo dospel v New York 2. septembra, Vozil je 6 dni in 5 ur.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 28. avgusta do 3. septembra 1904. Število novorojenecv 17 (= 23.25‰), mrtvorjenecv 4, umrlih 14 (= 19.35‰), med njimi so umrli za jetiko 1, za različnimi boleznimi 13. Med njimi je bilo tujecev 6 (= 42.8‰), iz zavodov 9 (= 64.2‰). Za infektivnimi boleznimi so obboleli, in sicer za škariotico 3 oseba.

— **Hrvatske novice.** — Volite v Zlataru. Prideležno zboraki volitvi za zlatarski okraj je bil izvoljen v veliko večino kandidat Starčevićeve stranke prava Dragotin pl. Pisačič proti dr. Peru Magdiču, ki je kandidoval na programu hrvaške stranke prava. Sumljivo je, da se te volitve naš »Slovenec« veseli. — Velika beda grozi hrvaškemu Zagorju, ki je že itak preobljeno, a valed letošnje suše pridelek komaj zadostuje za jesenske mesece. — Izvoz siena iz Bosne na Hrvaško je zopet dovoljen. — Zaradi demonstracij v Oseku so zaprli mnogo srednješolskih dijakov. — Madjarizacija na Hrvaškem. Graščakoma v Jankoviću in Tuköryju (Slavonija) se je dovolilo, da ustanovita zasebne madjarske ljudske šole za otroke svojih uslužbencev in delavcev.

— **Najnovejše novice.** — Novo poslopje ogrskega parlamenta začnejo graditi to jesen.

— **Knez Herbert Bismarck** se je zastrupil z ostrigami. Njegovo življenje je v nevarnosti.

— **Vojaški manevri** na Nemškem so tudi skoraj povsod odpovedani zaradi pomanjkanja pitne vode.

— **Umrli je** na Češkem pripor maltenškega reda, grof Gvido Thun-Hohenstein, tajni svetnik in prvi deželni prelat, 81 let star.

— **Zajugoslovansko razstavo** v Belgradu je daroval belgrajski mestni zastop 2000 dinarjev.

— **Brezvesten odvetnik.** Dunajski odvetnik dr. L. Herz, ki se je pred par dnevi ustrelil, je po neveril vsem svojim klijentom ves denar. Poveverjena svota iznaša nad milijon kron. Mnogo rodbin je spravil na beraško palico.

— **Beg princezinje Lujize Koburške.** Pravni zastopnik Matašić, dr. Stimmer, se je odpeljal z Dunaja v Pariz, da se posvetuje z Matašićem in princezinjo Lujizo o bodočih načrtih. — Nekemu poročevalcu je povedala princezinja Lujiza, da ne misli na ločitev od svojega moža ter na oženitev z Matašićem, češ, da se »zaveda« svojih dolžnosti kot žena in mati. Želela si je le svobode. Doseči hoče, da se jo reši varuštva, nakar si bo poiskala kak miren kotiček za celo življenje, najraje na Francoskem. Na dvorih so valed nepričakovane obrata v tej aferi skrajno konsternirani. Ose princezinje, belgijski kralj Leopold, se dela vsega ter se ne sme v njegovi bližini govoriti o hčeri. Cesar Franc Jožef je baje rekel, ko so mu naznanili beg princezinje: »O tej aferi hočem imeti še enkrat mir!« Nemški cesar pa je baje izjavil: »Princ Filip Koburški bi ne mogel nositi nemškega častniškega portpeja.« Zaradi končne ureditve te zadeve se je vršil zadnje dni Koburški rodbinski svet.

— **Kako se pospešujejo umetnosti na Pruskem.** Fond za pomnožitev zbirk za vse umetniške muzeje v Berlinu brez narodne galerije znaša sedaj 400.000 mark na leto. Ustanovil se je fond l. 1831 s 60.000 markami ter je narasel polagoma do sedanje svote. Fond za narodno galerijo znaša od leta 1898 letnih 350.000 mark, od katerih se vsako leto porabi tretjina. Od leta 1873 do 1899 se je izdalo iz obeh fondov za nakupe za narodno galerijo 3,129.710 mark, za pospeševanje monumentalne slikarje in plastike 4,657.165 mark, za pospeševanje monumentalne slikarje in plastike 4,657.165 mark, za pospeševanje bakroreza 398.155 mk. Pruska država je tedaj izdala iz teh dveh fondov v enem četrtletju nad 8 milijonov mark.

— **Plemič je zastavil mater.** Veliko pozornost je vzbudila te dni na državnem kolodvoru na Dunaju aretacija Viktorja pl. Trouve radi raznih goljufij in ženitovanjskih sleparij. Izvabil je od nekega svojega »bodočega tasta« 10.000 K. Nato je zapustil na dan poroke svojo nevesto ter se z neko drugo znanko odpeljal v Budimpešto, da zapravi prigoljufani denar. Ko je zapravil ves denar ter napravil še mnogo drugih sleparij, zapustil je svojo mater kot plačilo. Mati se je le valed dobrotnosti izvoškega Haringa, ki ji je posodil denar, rešila iz zapora. Ko se je mati pripeljala nedavno z izvoškom na Dunaj, grozil je »plemenitež« Trouve izvoščku s samokresom, nakar ga je aretovala policija.

— **Konj več vreden — kakor človek.** »New Yorker Staatszeitung« ponižno poroča, da je milijonar James R. Keene odklonil ponudbo 100 tisoč dolarjev za konja, katerega rabi za dirke. On ni odbil te ponudbe radi tega, ker je bila ponudba prenizka, temveč ker hoče imeti najhitrejšega konja. Na isti strani pa prinaša »New Yorker Staatszeitung« kratko prošnjo za plavajočo otroško bolnico, v kateri poudarja, da bode bolnica zaspala za vedno, ako radodarni ljudje ne priskočijo z darovi na pomoč. Ako pače konj ter si zlomi nogo, pojde s strelom, s katerim se naredi konec mukam ranjene živali, rakom zvižgat 100.000 dolarjev, ki bi zadostovali, da se za vedno zagotovi obstanek otroški bolnici. V resnici čudni ljudje. Konj jim je več vreden kakor otroška bolnica. Kljub temu se pa ljudski varuhi in višji pastirji čudijo, da mnogo nezadovoljnih ljudi smatra današnje človeško družbo za gnjilo in bolno in da stremijo za tem, da bi jo strmoglavili ter na njenih razvalinah zgradili drugo, v kateri bi se smatralo človeka za najvišje bitje na svetu, v kateri ne bi bilo potrebno beratiči za ljudske bolnice.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 9. septembra. Dalmatinski namestnik baron Handel je prišel sem najbrž vsled afere, ki je nastala radi njegovega izreka, da Dalmatinec nima častne besede. V nekaterih krogih se sodi, da pride Handel kot Goessov naslednik v Trst, dasi je to mesto več kandidatov. Čuje se tudi, da se zgode v kratkem različne premembe v namestništvih in deželnih predsedstvih.

Dunaj 9. septembra. Zastopnik princa Koburškega je došel v Pariz in je imel daljši pogovor s princezinjo Lujizo ter ji je razložil predloge njenega moža. Princ Koburg je pripravljen ločiti se od svoje žene in jej zagotoviti primerne dohodke, ako francoski zdravniki konstatirajo, da princezinja ni umobolna in ako se princezinja loči od Mattachicha. Slednji je pripravljen zapustiti princezinjo in izjavlja, da ni nikdar mislil se z njo poročiti.

Petrograd 9. septembra. Generalni guverner v Vilni, knez Svjatopolk Mirskij, je imenovan ministrom notranjih stvari.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 9. septembra. Kurapatkinova armada je srečno in spretno izvršila umaknitev na Mukden in stoji zdaj okrog tega mesta. Zadnje straže stoje 27 km na jugu od Mukdena in imajo neprestano manše boje z Japonci. Železnica funkcionira redno.

Petrograd 9. septembra. Car je v Kronstadtu pregledal vsako posamezno ladjo v Azijo namenjenega brodovja.

London 9. septembra. O položaju pri Mukdenu ni iz japonskega vira prav nobenih poročil. Japonci sicer še vedno proslavljajo svoje »zmage« in listi prinašajo fantastično pretirana poročila, ali uradnega obvestila ni nobenega.

London 9. septembra. Dne 3. t. m. je 700 Japoncev v neki dolini pred Port Arturjem prišlo na električno mino, ki je eksplodirala in skoro vse Japonce ubila. Enaka nesreča se je zgodila Japoncem 27. m. m. pri trdnjavi št. 2.

London 9. septembra. Japonski generalni štab sodi, da so Rusi v Port-Arturju izgubili že kakih 10.000 mož.

Sredstvo. mora valed svoje sestave biti tudi precejšnjega učinka, je velike vrednosti za zdravilnika in za paciente. — Zelo znano vino lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti se odlikuje po tem, da obsega v resnici naznačeno množino železa. — Zunanja naročila po povzetju. 1264-14

Se dobi povsod!
Kalodont
neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Umrli so v Ljubljani:
Dne 5. septembra: Franja Fabiani, trgovskega sodelavca žena, 52 let, R-skega cesta št. 1, jetika.
Dne 7. septembra: Peter Puch, delavčev sin, 2 1/2 mes., Razpotne ulice št. 6, črevesni katar.
Dne 7. septembra: Anton Kerlin, delavčev sin, 13 let, Dunajska cesta št. 6, jetika. — Fran Česnovar, abiturijent, 23 let, 22 let, Sv. Florjana ulice št. 16, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 31. avgusta: Marija Kolbič, likarica, 50 let, Vitium cordis.
Dne 2. septembra: Ivan Slak, kajžar, 64 let, Dementia senilis.

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 7. septembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99-30	99-50
4 1/2% srebrna renta	100-10	100-30
4 1/2% avstr. krona renta	99-30	99-50
4 1/2% zлата	119-15	119-35
4 1/2% ogrska krona	97-10	97-30
4 1/2% zлата	118-90	119-10
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-10
4 1/2% posojilo mesta Spjete	100-25	101-25
4 1/2% bos. here. žel. pos. 1902	100-10	101-10
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99-60	100-10
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	99-60	99-90
4 1/2% pešt. kom. k. o. z.	101-50	102-50
10% pr.	106-60	107-50
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	100-50	101-10
4 1/2% ogrske cen.	100-60	101-60
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100-20	101-20
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-10	101-10
4 1/2% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	99-50
4 1/2% prior. dol. žel.	99-10	100-10
3 1/2% juž. žel. kup. i. 1/2	306-85	308-85
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101-10	102-10

Srečke.	—	—
Srečke od 1. 1854	152-90	153-90
„ 1860 1/2	257-10	261-10
„ 1864	161-50	163-50
„ tizske	305-10	315-10
„ zem. kred. I. emisije	295-10	305-10
„ ogr. hip. banke	268-10	275-50
„ srbske a frs. 100-	93-10	98-10
„ turske	129-75	130-75
Basilika srečke	20-80	21-80
Kreditne	461-10	472-10
Inomoške	76-10	85-10
Krakovske	83-10	87-10
Ljubljanske	65-10	70-10
Avst. rud. križa	53-50	55-50
Ogr.	29-10	30-10
Rudolfove	66-10	71-10
Salcburške	75-10	79-50
Dunajske kom.	512-10	522-10

Delnice.	—	—
Južne železnice	88-90	89-90
Državne železnice	640-75	641-75
Avstr.-ogrsko bančne delnice	1615-10	1622-10
Avstr. kreditne banke	650-25	651-25
Ogrske	759-10	760-10
Živnostenske	249-50	250-50
Premogokop v Mostu (Brüx)	636-10	644-10
Alpinske motan	449-25	450-25
Praške žel. ind. dr.	2335-10	2350-10
Rima-Muranyi	508-50	510-50
Trbovljske prem. družbe	311-10	315-10
Avstr. orožne tov. družbe	484-10	487-10
Česke sladkorne družbe	171-10	173-10

Valute.	—	—
C. kr. cekin	11-35	11-39
20 franki	19-01	19-03
20 marke	23-46	23-54
Sovereigns	23-94	24-10
Marke	117-30	117-50
Laški bankovci	95-10	95-20
Rubli	2-53	2-54
Dolarji	4-84	5-10

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 9. septembra 1904.
Termin.
Pšenica za oktober za 50 kg K 10-60
„ maj 1905 „ 50 „ 10-90
Rž „ oktober 1904 „ 50 „ 7-90
Koruza „ september „ 50 „ 7-38
Oves „ oktober „ 50 „ 7-11
„ „ maj „ 50 „ 7-40
Efektiv.
5-10 vin. višje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736-0 mm

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
7.	9. zv.	739-5	15-0	sl. jvzhod	jasno
8.	7. zv.	740-1	11-0	sl. jvzhod	megla
2.	2. pop.	738-7	22-8	sl. jug	pol. oblač.
8.	8. zv.	739-4	16-4	brezvetr.	oblačno
9.	9. zv.	739-8	13-4	sl. sevzh.	megla
2.	2. pop.	738-8	22-3	sl. jug	sk. oblač.

Srednja temperatura srede in četrtka: 15-7° in 16-7°, — normale: 16-0° in 15-9°. Mokra v 24 urah: 0-0 mm in 2-7 mm.

Mesto posebnega obvestila.

V veliki žalosti javljamo, da je naš blagi oče, oziroma stari oče in tast, gospod
Matija Zupanc
hišni posestnik
po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, v 81 letu starosti danes v Gospodu zaspal.
Pogreb bo v petek, dne 9. septembra t. l. ob 5. uri popoldne.
V Kranju, 7. septembra 1904.
Dr. Fran Zupanc, c. kr. dež. vladni svetovalec in dež. sanitetni referent, Ignacij Zupanc, župnik, sinova. — Karolina in Apolonija Zupanc, hčeri. — Marija Zupanc roj. Pleiweissova, sinova. — Fran, Ernest, Viktor in Mira, vnuki.

Josip in Cvetka Plankar javljata bolesto polnega srca, da jima je kruta usoda neizprosno ugrabila že desetega in edinega, iskreno ljubljene
sinčka
v nežni starosti komaj 27 dni in 4 ure.
Pogreb bo v soboto, 10. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na Dolbenjski cesti št. 53 (gostilna „Pod gozdom“) k sv. Krištofu.
Blag bodi spomin nesrečni žrtvi grozne mukotrpne bolezni, ki nedolžnemu, mladostnemu bitju ni mogla in marala priznati.
Priporočena bodi istotako blaga dušica previdnosti Vsemogočnega, ki naj ji usodi ter v neskončni Svoji dobrotljivosti nakloni milejšo bodočnost onkraj doline solz.
Sinko Franjo Josip, bodi ti zemljaka lahka! Do svidenja!
2587 Žalujoča ostala.

Notarski kandidat
s prakso želi pod ugodnimi pogoji premeniti službo. 2544-2
Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.



— Zahtevajte samo pravi —
Indra Tea
najfinejši in najboljši čaj na svetu.
Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. 2293-9
Najboljše sredstvo proti prehladi.
Osebito priporočljiv za pokvarjen želodec.
Pospešuje prebavo ter brani želodec bolezni.
Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s specializiranim in delikatesnim blagom.
Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno.
Na veliko pošilja
Indra Tea Import Company Trst 3.

! ! !
Prepričajte se o nizkih cenah!
Najnovejše in najmodernejše
kožuhovine
Ravnokar došla popolnoma nova zaloga.
ERNEST SARK
Ljubljana
Staritrg št. 1.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, brat in stric, gospod
Fran Kopetzky
poduradnik južne železnice
včeraj ob 1/7. uro zvečer po kratkem in valed ponesrečenju zelo mučnem trpljenju v starosti 64 let, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb draga nepozabnega se vrši jutri v soboto, dne 10. septembra t. l., ob 4. uri popoldne iz deželne bolnice k Sv. Krištofu.
Bodi mu blag spomin!
V Ljubljani, 9. septembra 1904.
Ana Kopetzky roj. Vidmar soproga. 2594
Ivan Franja, Leopoldina in Adela hčere.
Avgust Kopetzky brat.
Lina Korče rojena Kopetzky sestra.
Vsi netjaki in netjakinje.

Zahvala.
Povodom bridke izgube našega preljubega in nepozabnega soproga, oziroma brata, očeta, tasta in starega očeta, gospoda
Janeza Černetiča
sedlarskega mojstra in posestnika
izrekamo potrtim srcem tem potom vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znancem ter sploh vsakemu posameznemu za nam dole dokaze iskrenega sočutja in za častilno spremstvo k zadnjemu počitku našo globoko čuteno in najiskrenejšo zahvalo. Posebno se pa še prav topla zahvaljujemo prečastiti duhovščini, slavi c. kr. priv. meščanski gardi kostanjeviški, ki se je s svojim poveljništvom in s svojo godbo vred potrudila ob neugodnem vremenu iz oddaljene Kostanjevice, da izkaže zadnjo čast svojemu bivšemu članu, nadalje slavnemu prostovoljnemu gasilnemu društvu v Brežicah, ki je istotako z načelništvom vred spremilo k zadnjemu počitku svojega nekdanjega člana.
V Brežicah, 7. septembra 1904.
2576 Žalujoči ostali.

Mizarski pomočniki
dobe takoj stalnega dela pri 1
Jakobu Homovcu mizarskem mojstru v Cirknici.
Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni
zavarovalni potovalci.
Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravnishstvo „Slov. Naroda“. 921-46

Monkey
Znamka z oplo. Kamen za čiščenje.
Marmornati okrajniki, kamini, stenski oboji, stopnjice, podovi, preproge iz linoleja in oljate povlake
se čistijo brez hitro in truda.

Snaži in lika ob enem vso hišno in kuhinjsko opravo. Pravi zaklad za gospodinjstvo!
Brand
Splošno zastopništvo za Avstrijo: HENRIK STOEGLER, Dunaj, I. Freyung 5.

Razprodaja blaga.
Dne 12., eventualno 13. septembra t. l. dopoldne ob 9. uri se bo vršila v Mariboru, Gosposka ulica
razprodaja manufakturnega blaga
iz trgovine Matevža Stergar v vrednosti 18.900 K. Razprodaja se bo vršila v partijah v vrednosti po 200-800 K ter se mora najvišji ponudek takoj plačati. Daljša pojasnila daje v uradnih urah oskrbnik konkurzne mase
Maribor, 25. avgusta 1904.
Dr. Franjo Rosina odvetnik.
Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih — Ob 7. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osonni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregene, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj v Novo mesto, Straz, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osonni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heb, Plzna, Budejevice, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osonni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straz, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osonni vlak z Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Učenka
se sprejme v boljši rodbini na stanovanje in hrano.
Naslov pove upravnishstvo „Slov. Naroda“. 2581
Trgovski pomočnik
že 9 let pri eni tvrdki, vojašine prost, želi stopiti v trgovino z mešanim blagom in železnino, bodisi v mestu ali na deželi. 2570-2
Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

Avskultant
z dveletno sodnijsko prakso, med temi štiri mesece pri odvetniku, želi vstopiti kot notarski kandidat.
Naslov pove upravnishstvo „Slov. Naroda“. 2552-2
Kupim
50.000 krljev
in sicer 2531-2
20.000 smrekovih
20.000 jelkovih
6.000 borovih
2.000 hrastovih
2.000 bukovih
postavljene v Ljubljano. (Kupim tudi manjše množine od 10 kosov naprej)
Ponudbe s ceno na
A. DEGHENGI, Ljubljana.
Grenčica
„**Florian**“
in likér 5-205
„**Florian**“
najboljša kapljica za želodec.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 1.000.000.— Podružnica v SPLJETU.
Kupuje in prodaja Zamenjava in ekskomptuje Denarne vloge sprejema
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zavaruje srečke proti kurzi izgubi. v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 39-103
Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce. Promet s čeki in nakaznicami.
Eskompt in inkasno menie. Borzna naročila.